

[Vanggaard.]

Baade, der blev bygget i dette Tidsrum, en Trediepart dyrere. Jeg kan ikke se andet, end at dette maa henregnes som Fejl ved Administrationen, at der maa være Brist inden for denne. Derimod har jeg slet ikke villet udtale mig om de Affærer, der har været inden for Marinen, det er en Sag for sig.

Min stærke Kritik af den Flaadepolitik, der har været ført, er faldet det ærede Medlem Hr. Westermann for Brystet. Nu ved jeg godt, at det ærede Medlem selvfølgelig vil forsøge paa at skille Admiral Rechnitzer ud fra Flaaden, og at han ogsaa kan henvise til et enkelt Tilfælde, hvor Viceadmiralen har taget Afstand. Jeg tror nu ikke, en saadan Adskillelse lader sig foretage helt igennem, og jeg erindrer, at da vi førte disse Forhandlinger i 1929, hvor jeg foreslog to Panserskibe til Marinen, hvorved vi kunde bevare de 10 Regimenter i Hæren, var det ikke specielt Rechnitzer, nej, det var andre Marineofficerer, der kom og søgte at påvirke de forhandlende Folketingsmænds Opfattelse, og der forlød ikke noget som helst om, at Marinen ikke stod bag ved den Opfattelse, og derfor kan man ikke adskille Rechnitzer helt fra Ledelsen. Han har jo ogsaa været en meget betydende Mand i disse Forhold, og jeg vil alligevel hævde, at den Flaadepolitik, som er gaaet ud paa Hærens Nedskaering til Fordel for Flaaden, havde videre Udbredelse og dybere Rødder i Flaaden end til Viceadmiral Rechnitzer. (Westermann: Nej). Ja, det kan De naturligvis sige.

Og med Hensyn til Nedskaeringen i 1932: Jeg vil selvfølgelig ikke nægte, at Venstre har et Ansvar for 1932. Men det, der skete, var jo, at det Forhold mellem Hær og Flaade budgetmæssigt set, som vi havde haft i tidligere Tid, blev genoprettet. En Ting er, at vi ikke fik flere Penge til Forsvaret, men jeg vil hævde, at naar vi ikke har flere Penge, saa tjener vi ikke det samlede Forsvars Interesser bedst ved overvejende eller i særlig fremtrædende Grad at lægge disse Penge paa Flaaden, ikke ud over det forholdsmæssige Forhold mellem Hær og Flaade, budgetmæssigt set, som har bestaaet fra gammel Tid, og det var det, der blev genoprettet i 1932. Som jeg sagde, er der andre Opgaver, der presser sig fuldt saa stærkt paa, f. Eks. Luftforsvaret og Jyllands Forsvar, og derfor finder jeg det mærkeligt, at vi fra Det konservative Folkeparti, naar vi her taler om militære Spørgsmaal, kun hører Udtalelser til Gunst for Flaaden. Det synes jeg er noget besynderligt. Hvis man vil have bragt Ligevægt i det, mener

jeg, at dette Parti ogsaa burde opløtte sin Røst til Gunst for Hærens Opgaver, som jeg mener mere er i Overensstemmelse med det samlede Forsvars Opgaver — jeg tænker særlig paa Luftforsvaret og Jyllands Forsvar.

Edvard Sørensen: Den højtærede Finansminister sagde, at de Tal, der var kommet frem, var til orienterende Vejledning ved Budgetbehandlingen. Ja, det er muligt, at det er saadan, men saa synes jeg, at det er lidt farlige Tal at sende frem, for disse Tal kan jo ikke være rigtige, da der paa det Tidspunkt, da Tallene gik ud, var Kommuner, der ikke havde indsendt Indberetning. Altsaa kan Tallene kun være skønsmæssigt anslaaet efter de Opgørelser, der er kommet ind; men saa kan de ikke danne det fulde Hele, saaledes at man kan bedømme, om det er de virkelige Tal, eller de virkelige Tal bliver nogle andre.

Derefter sagde den højtærede Finansminister, at han havde Indtrykket af, at jeg fulgte godt med i Cirkulærer. Det kom med en Betoning, som om det ligefrem var en Bebrejdelse, at jeg efter fattig Evne søger at sætte mig ind i Dokumenter, som Administrationen fremsender. Jeg troede egentlig, Regeringen var glad, naar vi satte os ind i ogsaa den administrative Side af vort Lovgivningsarbejde. Og hvis jeg havde set dette, sagde Ministeren, vilde jeg vel ogsaa være vidende om, at Socialministeren ikke længere vilde staa bag ved sin Afgørelse i December, men vilde træffe en ny. Det glæder mig at høre, at Ministeren har indset, at en saadan Afgørelse ikke kan staa, men maa forandres, og jeg glæder mig til at se denne Ændring af den ministerielle Afgørelse, naar den nu foreligger, efter hvad Finansministeren siger, i Løbet af faa Dage.

Ole Bjørn Kraft: Der var nogle Udtalelser i den Tale, det ærede Medlem Hr. Vanggaard først holdt, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om.

Jeg havde den Ære at deltage i de Forhandlinger, som i 1929 førtes mellem Venstrepartiet og Det konservative Folkeparti, og jeg er derfor i Stand til at udtale mig om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard nævnte, om det Forslag, som det ærede Medlem skulde have stillet under disse Forhandlinger. Jeg vil over for den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard har givet, kun kort sige dette, at den paa ingen Maade rammer det centrale i Spørgsmaalet, og at den derfor giver en fuldstændig vildledende Fremstilling af, hvorledes disse Forhandlinger blev ført,